

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 37Cb/320/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117221655
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Širilová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3117221655.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Evou Širilovou, v spore žalobcu P. G. a.s., so sídlom D. N. 7, XXX XX J., IČO XXXXXXXX, zastúpeného STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, Bratislava - mestská časť Ružinov 821 08, IČO 52451747, proti žalovanej T. C., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR, trvale bytom N.. E. XXXX/XX, XXX XX P., zastúpenej Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO 51147688, o zaplatenie 260,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 56,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 56,- eur od 01.06.2017 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,12 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1.1. Okresnému súdu Trenčín bola dňa 28.12.2017 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáha rozhodnutia o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 406,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne z tejto sumy od 29.04.2017 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % denne z dlžnej istiny od 29.04.2017 do zaplatenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalobca je právnická osoba, žalovaná bola v čase uzavretia zmluvy podnikateľ. Dňa 19.08.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, uzatvorená Zmluva o úvere č. G. (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej hotovostný, účelový úver na výkon podnikania alebo povolania v sume 400,- eur, za celkový úrok vo výške 20 % z poskytnutej istiny, t. j. 80,- eur, za spracovateľský poplatok vo výške 6 % z poskytnutej istiny, t. j. 24,- eur, za poplatok za správu úveru vo výške 10 % z poskytnutej istiny, t. j. 40,- eur a za odplatu vo výške 46 % z poskytnutej istiny, t. j. 184,- eur (celkový úrok, spracovateľsky poplatok, poplatok za správu úveru a odplata spolu označované ako "celkový poplatok"). Zmluvou sa žalovaná zaviazala celkovú čiastku vo výške 728,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach výške vo 56,- eur, prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol žalobca oprávnený žiadať, vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdila žalovaná podpisom zmluvy. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 06.05.2017 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Následne, žalobca v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 31.05.2017 písomne oznámil žalovanej,

že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 28.04.2017. Žalovaná ku dňu vypracovania žaloby uhradila žalobcovi celkovo 322,- eur, dlžná čiastka činí 406,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť vo výške 728,- eur a čiastkou vo výške 322,- eur, ktorá bola uhradená žalovanou (728,- eur - 322,- eur = 406,- eur). V zmysle článku III. bod 2 zmluvy je žalobca oprávnený požadovať od žalovanej zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % z dlžnej čiastky za každý aj začatý deň omeškania a zákonný úrok z omeškania, a to pre prípad, ak žalovaná nesplní svoj záväzok podľa článku I. zmluvy. V zmysle § 369 Obchodného zákonníka si žalobca nárokuje na zákonný úrok z omeškania vo výške určenej v ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z., a to odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému bol celý dlh zosplatený. Žalobca ním tvrdené skutočnosti navrhol preukázať listinnými dôkazmi.

1.2. Žalobca k podanej žalobe pripojil nasledovné listiny: zmluva o úvere č. G z 19.08.2016, predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy z 06.05.2017, podací hárok č. EPH106082840, oznámenie o zosplatení záväzku z 31.05.2017, výpis zo živnostenského registra na žalovanú z 14.11.2017, amortizačná tabuľka pre zmluvu č. P320160091.

2.1. Okresný súd Trenčín vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 37Cb/320/2017-16 zo dňa 19.02.2018, ktorým rozhodol v zmysle petitu žaloby. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že, v celom rozsahu, neuznáva pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Výrok je nedôvodný a neopodstatnený. Zmluva bola uzatvorená dňa 19.08.2016 na sumu 400,- eur pričom vyplatená výška úveru bola 344,- eur obchodným zástupcom spoločnosti P. G. E. C., o čom svedčí zápis zo dňa 19.08.2016 v evidencii splátok, ktorú žalobca zámerne nepredložil. Ako príjem živnostníka v tej dobe, musela preukázať Daňové priznanie a účtované faktúry. Úver nepoužila na žiadne podnikateľské účely, výhradne na súkromné. Zmluva obsahuje viaceré vážne nedostatky, pričom úrok nie je správne vypočítaný na skutočnú požičanú a teda vyplatenú čiastku 344,- eur. O tomto fakte žalovaná žalobcu informovala listom zo dňa 10.10.2017 bez spätnej väzby. Nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy uloženej v tomto platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniijným právom a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru čo je v demokratickom štáte neprípustné. Žiada, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Súd nemal vydať platobný rozkaz s poukazom na ustanovenia § 299 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“, pretože ide o obchádzanie zákona a zo strany sudcu o zneužitie právomoci verejného činiteľa, ktorý je viazaný čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky. Poukázala predovšetkým na smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Domáha sa toho preto, že spotrebiteľovi prislúchajú práva v súlade s Európskou smernicou 90/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Na spotrebiteľa sa vzťahuje plná ochrana spotrebiteľa, ktorá hovorí i o tom, že každý je spotrebiteľom, kto si zoberie úver, okrem toho, kto si požičia na to, aby mohol požičiavať ďalej. Ak úvery nie sú spotrebiteľské podľa Zákona o úveroch, pravda je, ale že zmluvy spotrebiteľské sú a preto sa riadia podľa Občianskeho zákonníka a to § 52, 53, 54. Počas zmluvného vzťahu bola dobromyseľná a verila, že Dodávateľ, keďže zmluvy vyhotovuje, jedná zodpovedne, čestne a dodržiavala zákony SR a EU a nepredpokladá sa, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky Občianskeho zákonníka § 53 písm. g, h, k, o, p, r, t, u, v. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak ako mu je predložená. Zmluva musí byť pripomienková, obojstranne výhodná a nie taká, kde môže vzniknúť v budúcnosti rozpor. Zodpovedný zo zákona je ten, kto zmluvu vyhotovil. Spotrebiteľ len podpíše zmluvu, lebo si myslí, že ju vyhotovil profesionál a spláca úver, lebo si myslí, že je to tak správne. S poukazom na § 43a Občianskeho zákonníka je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom inak je zmluva neplatná. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou podmienkou. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času, považujú sa za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonné ale fiktívne, lebo právny poriadok SR ukladá žalobcovi, že je povinný oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote do 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť čo je dôvodom neplatenia, poprípade dohodnúť odloženie splátok. Ide i o diskrimináciu z pozície silnejšieho, t. j. žalobcu, lebo banka má predpokladať a vedieť že v budúcnosti môžu nastať aj situácie, že občan môže prísť o prácu, o zdravie, popr. nebude vládvať splácať z iných podobných dôvodov. Toto musí ošetriť banka

hneď na začiatku pri poskytnutí úveru, napr. poistením úveru. Inak zodpovedá za škodu. Nemôže obstať ani obviňovanie z nedodržiavania platobnej disciplíny. Dôkazné bremeno leží na strane žalobcu. Zo zákona platí, z neplatných právnych úkonov neplynú platné právne účinky (Občiansky zákonník § 39). Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaná žiada a navrhuje, aby súd v zmysle CSP nebral do úvahy § 265 a zrušil Platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný, po preskúmaní zmluvy nariadil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, odmietol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný, zaviazal žalobcu na úhradu trov konania. Pre prípad, že súd neodmietne žalobný návrh žalobcu, žiada, aby súd nariadil pojednávanie na pojednanie veci.

2.2. Žalovaná k odporu pripojila listinné dôkazy, a to: zmluva o úvere č. G splátkový kalendár, prípis žalobcu z 25.08.2016, odpoveď na list z 05.10.2017, výpis z účtu z 09.10.2017, podací lístok z 10.10.2017.

3. Žalobcovi bol odpor žalovanej doručený, žalobca sa k nemu nevyjadril.

4. Okresný súd Trenčín vo veci vydal dňa 11.09.2018 rozsudok č. k. 37Cb/320/2017-43. Napadnutým rozsudkom súd výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 260,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne: zo sumy 182,- eur od 29.04.2017 do 26.05.2017, zo sumy 238,- eur od 27.05.2017 do 31.05.2017, zo sumy 282,- eur od 15.03.2018 do 04.04.2018, zo sumy 260,- eur od 05.04.2018 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,20 % denne zo sumy 182,- eur od 29.04.2017 do 26.05.2017, vo výške 0,20 % denne zo sumy 238,- eur od 27.05.2017 do 31.05.2017 a vo výške 0,20 % denne zo sumy 282,- eur od 15.03.2018 do 04.04.2018 a vo výške 0,20 % denne zo sumy 260,- eur od 05.04.2018 do zaplatenia, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

5. Odvolací súd rozsudok vyššie uvedený rozsudok v napadnutom výroku I. a vo výroku III. zrušil a v zrušených častiach vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. V súlade so závermi rozhodnutia odvolacieho súdu, súd vyzval strany sporu, aby oznámili ďalšie podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia návrhy na vykonanie dokazovania v predmetnej veci. Na základe tejto výzvy žalobca doplnil návrh o listinný dôkaz, a to žiadosť o poskytnutie úveru a klientská karta Podnikateľ.

7. Za účelom rozhodnutia o žalobe súd nariadil pojednávanie na deň 12.01.2022, ktoré uskutočnil v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť a súhlasil s rozhodnutím v neprítomnosti. Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo dňa 02.03.2022 opätovne v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, ale aj žalovanej. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, svedka E. C., listinnými dôkazmi predloženými do spisu, a to: prílohy k žalobe, výpis zo živnostenského registra na žalovanú z 05.01.2018, prílohy k odporu žalovanej, splátkový kalendár, výpis z účtu z 11.09.2018, žiadosť o poskytnutie úveru a klientská karta Podnikateľ, výpis z obchodného registra na žalobcu z 08.10.2021, výpis zo živnostenského registra na žalovanú z 08.10.2021, výpis z registra obyvateľov na žalovanú z 11.10.2021, úradný záznam, výpis z účtu žalovanej za mesiac 06/2016, výpis z účtu žalovanej za mesiac 05/2016, výpis z účtu žalovanej za mesiac 07/2016, faktúra č. 201605 a č. 201604, faktúra č. 201603 a č. 201602, faktúra č. 061640012, rozpis výdavkov žalovanej, provízie, daňové priznanie žalovanej za rok 2016.

8. Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že podpisovanie žiadosti prebehlo tak, že prišiel za ňou sprostredkovateľ, ktorý jej dal predmetný doklad podpísať, okrem iných. Nie je si vedomá, že si zadávala požiadavku, že úver mal byť poskytnutý na podnikateľský účel. Už aj predtým brala úvery a pri tomto si nebola vedomá, že ide o podnikateľský úver. Pokiaľ ide o údaje v žiadosti, ktoré dokumenty boli skontrolované, uviedla, že mu nepredložila žiadne výpisy z účtu, ani faktúry za posledné 3 mesiace. Žalovaná ďalej doplnila, že predmetný úver ani neuviedla v daňovom priznaní za príslušný kalendárny rok. Nemala ako zdokladovať použitie poskytnutého úveru na súkromný účel.

9. Zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná brala úver na súkromný účel. V tom čase mala nepravidelný príjem zo živnostenského podnikania. Mala viacero úverov, prostredníctvom ktorých preklenovala svoje dlhy zo živnostenského podnikania. Z dôvodu zlej finančnej situácie požiadala telefonicky o úver žalobcu, nakoľko banka jej v tom čase úver odmietla dať. Žalobca po zistení, že ide o živnostníčku, jej ponúkol

zmluvu o úvere s tam uvedenými zmluvnými podmienkami. Žalovaná namieta predovšetkým neplatnosť predmetnej zmluvy, a to z toho dôvodu, že v deň podpisu, kedy jej mala byť poskytnutá celková suma 400,- eur, musela zaplatiť hneď splátku sprostredkovateľovi ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára, t. j. vo výške 56,- eur. S ohľadom na tieto skutočnosti má žalovaná za to, že súd aj bez ohľadu na charakter strán má vyhodnotiť predmetnú zmluvu za neplatnú a žalovanú zaviazat' len na doplatenie istiny a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne. Poukázala na rozhodnutia NS ČR 21Cdo1484/04, NS SR 1 M Cdo 1/2009, KS TN 17Co 313/2010, KS Prešov 3 Cdo 67/2018, NS SR 1 XEObd/7/2020, NS SR 3 Cdo/188/2018, NS SR 8Sžo/45/2014, KS TN 3 Coe 208/2015, vo všetkých týchto judikátoch ide o rozpor s dobrými mravmi. Ďalej uviedol, že na predmetnej žiadosti sa nenachádza žiadny dátum. Pravdepodobne ide o ďalší doklad, ktorý bol predložený spolu so zmluvou, keďže ako žalovaná uviedla podpisovala viacero dokumentov. Predmetná žiadosť nie je ani originál, písmo na nej uvedené nie je ani písmom žalovanej. Argumentoval tiež, že žalobca si v prípade žalovanej nezisťoval či bude vôbec schopná platiť predpísané splátky, neponúkol jej ani inú formu úveru. S ohľadom na výšku predmetného úveru sa domnievame, že žalobcovi malo byť zrejmé, že nejde o peniaze na podnikateľský účel. Prípadný nákup kancelárskych potrieb tak ako je uvedený v žiadosti si mal žalobca u žalovanej dodatočne overiť. Na základe aj doteraz uvedených skutočností navrhujeme súdu podanú žalobu zamietnuť alebo v prípade rozhodnutia uložiť žalovanej len povinnosť doplatiť istinu.

10. Svedok E. C., bývalý obchodný zástupca u žalobcu pri svojom výsluchu uviedol, že si pamätá, že to nebola štandardná zmluva, ale išlo o úver medzi firmou a firmou. Následne chodil k žalovanej po splátku na miesto podnikania, a to na L. ulicu. S odstupom času si už nepamätal podrobnosti, ale ďalšiu splátku už uhradila na účet, pričom následne uviedla, že má nejaké problémy, avšak uvedené svedok už neriešil. Pokiaľ ide o uzatváranie zmluvy, táto bola uzatváraná v mieste jej podnikania a nie u nej v byte. Išlo o budovu G. D., 1. poschodie. Žalovaná aj uviedla, že ona aj robila predtým pre nebankovku. Spoločnosť T. žalovanú overila, svedok išiel už len na podpis samotnej zmluvy. Svedok si nepamätal, či žalovanej odovzdal hotovosť alebo išlo už o prevod na účet. Ďalej uviedol, že prvú splátku hradila klientka pravdepodobne hneď pri úvere, žiadosti a zmluvy sa vypíňali osobne, keď žalovaná uzatvárala zmluvu mala k dispozícii všetky doklady.

11.1. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 19.08.2016 strany sporu uzavreli Zmluvu o úvere č. G na formulárovom tlačive žalobcu označenom aj ako T., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej hotovosť, účelový úver na výkon podnikania alebo povolania vo výške 400,- eur. Podľa zmluvy sa žalovaná zaviazala zaplatiť istinu vo výške 400,- eur a odplatu vo výške 46 % z istiny - celkový poplatok vo výške 328,- eur. Celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 728,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 13-timi mesačnými splátkami po 56,- eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Úrok podľa článku II zmluvy je vo výške 20 % z istiny, za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje spracovateľský poplatok 6 % z istiny a poplatok za správu úveru 10 % z istiny (spolu je to celkový poplatok). Podľa článku III. bodu 2 zmluvy žalobcu, pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 0,2 % denne z dlžnej čiastky za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplata celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky Z obsahu zmluvy vyplýva, že žalovaná v nej bola identifikovaná ako fyzická osoba, podnikateľ zapísaná v Živnostenskom registri pod č. 350-38322, IČO 42375452. Žalovaná žalobcovi na úvere doposiaľ zaplatila 344,- eur.

11.2. Predžalobnou upomienkou z 06.05.2017 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sumy vo výške 223,- eur do 5 dní od obdržania výzvy a v prípade neuhradenia ju upozornil, že budú voči nej uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie.

11.3. Oznámením o zosplatnení záväzku z 31.05.2017 bolo žalovanej oznámené, že záväzok zo zmluvy o úvere bol ku dňu 28.04.2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Celý dlh vo výške 421,- eur sa stal splatným, zároveň bolo žalovanej oznámené, že jej bude účtovaná aj zmluvná pokuta vo výške 0,2 % z dlžnej čiastky denne.

12.1. Z právneho hľadiska súd nárok žalobcu posúdil podľa nasledovných ustanovení:

12.2. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12.3. Podľa § 265 Obchodného zákonníka, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

12.4. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12.5. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12.6. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

12.7. Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

12.8. Podľa § 369 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

12.9. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., sadzba úrokov z omeškania sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o deväť percentuálnych bodov, takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku.

13. Súd považoval za potrebné v prvom rade si ustáliť, či treba posúdiť právny vzťah vzniknutý medzi stranami podľa predpisov občianskoprávných alebo obchodnoprávných z dôvodu, že v žalobe sa tvrdil obchodnoprávny vzťah, čo však žalovaná rozporovala. V podanej žiadosti o poskytnutie úveru bol uvedený účel úveru, a to na nákup kancelárskych potrieb. Žalovaná tvrdila, že poskytnuté peňažné prostriedky použila na súkromný účel, čo však nevedela žiadnym spôsobom preukázať a ani z vykonaného dokazovania takýto spôsob použitia finančných prostriedkov nevyplýval. Aj zo svedeckej výpovede svedka vyplynulo, že predmetný úver bol poskytnutý žalovanej pri výkone jej podnikateľskej činnosti, nakoľko zmluva bola podpísaná v prenajatých priestoroch žalovanej. Samotná žalovaná predložila žalobcovi pri žiadosti o úver faktúry vystavené žalovanou, rozpis nákladov na SZČO spísaný samotnou žalovanou, rozpis provízií zo spoločnosti V. Q. D., SE, ako aj výpisy z účtu žalovanej. Z uvedeného mal tak súd za jednoznačne preukázané, že Zmluva o úvere zo dňa 19.08.2016 bola medzi stranami sporu uzavretá v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože žalovaná ju uzavrela ako podnikateľský subjekt - živnostník. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je podaná čiastočne dôvodne. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že strany sporu uzavreli zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v hotovosti vo výške 400,- eur, ktoré sa zaviazala žalovaná zaplatiť s odplatom vo výške 328,- eur, ktorá predstavovala 82 % z istiny. Celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 728,- eur, ktorú mala žalovaná uhradiť 13-timi mesačnými splátkami po 56,- eur. Prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30-ty deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Na zaplatenie úveru žalovaná poukázala žalobcovi sumu 322,- eur, čo žalobca konštatoval v žalobe a následne v priebehu konania uhradila ešte 22,- eur, čo v konaní nebolo sporné. Zvyšok zostal neuhradený. Pokiaľ ide o námietku žalovanej týkajúcej sa neplatnosti zmluvy z toho dôvodu, že musela zaplatiť hneď splátku

sprostredkovateľovi, ako to vyplýva aj z predloženého splátkového kalendára, t. j. vo výške 56,- eur, súd uvádza, že z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že prvá splátka bola splatná až 10. deň po uzatvorení zmluvy. V danom prípade bolo len na rozhodnutí žalovanej, že prvú splátku uhradila už v deň podpisu zmluvy, a nie až na 10. deň. Žalobca jej na základe zmluvy o úvere dňa 19.08.2016 odovzdal v hotovosti sumu vo výške 400,- eur, a pokiaľ žalovaná z uvedenej sumy hneď uhradila prvú splátku, uvedené nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy o úvere.

14. Súd v zmysle uvedeného a citovaných zákonných ustanovení zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť úveru v sume 56,- eur, t. j. rozdiel medzi poskytnutým úverom v sume 400,- eur a doteraz uhradenou sumou zo strany žalovanej.

15. Pretože žalovaná bola v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, je povinná zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Žalobca uvádzal, že úroku z omeškania sa domáha od 29.04.2017 z dôvodu, že dňom 28.04.2017 dlh zosplatnil, a teda deň nasledujúci 29.04.2017 sa žalovaná dostala s plnením dlhu do omeškania. Súd sa s uvedeným tvrdením žalobcu nestotožnil. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že listom zo dňa 31.05.2017 oznámil žalobca žalovanej, že ku dňu 28.04.2017 došlo k zosplatneniu celého dlhu. Je nelogické a nemohlo byť súdom akceptované, že žalobca oznámi dlžníkovi zosplatnenie záväzku listom vyhotoveným dňa 31.05.2017, pričom záväzok vyhlasuje splatným spätne, ku dňu 28.04.2017 a úroku z omeškania sa domáha nasledujúcim dňom. Na takéto spätné zosplatnenie úveru preto súd neprihliadol, nakoľko takéto zosplatnenie nemohlo vyvolať právne účinky. Nemožno pripustiť, aby v čase, keď je dlžníkovi oznámené predčasné zosplatnenie úveru, tento už bol mesiac v omeškaní s jeho úhradou. Súd preto uzavrel, že úroky z omeškania žalobcovi patria od 01.06.2017, teda dňom nasledujúcim po vyhotovení oznámenia o predčasnom zosplatnení úveru, pretože deň 31.05.2017 je deň, ku ktorému mohol byť úver zosplatnený. Úrok z omeškania bol priznaný od tohto dňa, pričom súd pri stanovení jeho výšky vychádzal v súlade so žalobou zo zákonných úrokov z omeškania, a to vo výške 9,00 % ročne, za použitia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania bola vo výške 0,00 % t. j. zákonné úroky za použitia § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. predstavujú 9,00 % (základná úroková sadzba ECB zvýšená o 9 percentuálnych bodov).

16. Vo zvyšku súd žalobu (o zaplatenie odplaty v sume 328,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 0,2 % denne z dlžnej sumy) pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku upravenými v § 265 Obchodného zákonníka zamietol ako nedôvodnú. Dojednanie odplaty v sume 328,- eur z poskytnutého úveru v sume 400,- eur, ktorá predstavuje 82 % z hodnoty úverovej istiny, súd považoval v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Celkové náklady žalovanej, na zaplatenie ktorých sa zaviazala, je podľa názoru súdu úžerou, ktorá nemôže požívať právnu ochranu ani v obchodnoprávných vzťahoch. Je v rozpore s účelom poskytovania úverov a so zásadami poctivého obchodného styku žiadať od dlžníka náklady spojené s úverom dosahujúce 82 % výšky poskytnutého úveru. Takéto správanie veriteľa je potrebné jednoznačne vyhodnotiť ako nekalú obchodnú prax, ktorá nemôže požívať právnu ochranu. Zmyslom § 265 Obchodného zákonníka je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, ale odporuje všeobecným zásadám poctivého obchodného styku. Uvedené sa vzťahuje aj na dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % denne z dlžnej sumy, ktorá ročne predstavuje 73 % dlžnej istiny. Zmluvná pokuta, výška ktorej ročne dosahuje 73 % dlžnej istiny je podľa súdu taktiež nekalou obchodnou praxou, je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a nárok na jej zaplatenie tak nemôže požívať právnu ochranu. Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku. Súd pre úplnosť uvádza, že žaloba bola čiastočne zamietnutá už aj skorším rozsudkom vydaným vo veci, avšak súd v tomto konaní priznal žalobcovi len istinu vo výške 56,- eur.

17.1. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17.2. Podľa § 262 ods. 1 CSP, účastníkovi, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17.3. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Žalobca sa v predmetnom spore domáhal celkovo zaplattenia sumy 406,- eur, ďalej žiadal úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 406,- eur od 29.04.2017 do zaplattenia (vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 179,29 eur), zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % denne z dlžnej istiny od 29.04.2017 do zaplattenia (vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 1.454,29 eur). 100%-ným úspechom žalobcu by tak bolo priznanie sumy 2.039,58 eur. Žaloba bola zamietnutá v časti úrokov 9,00 % ročne, keď tieto boli priznané zo sumy 56,- eur od 01.06.2017 do zaplattenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku činia sumu 24,27 eur), v časti o zaplattenie odplaty 328,- eur a zmluvnej pokuty, čo predstavuje úspech žalovaného v rozsahu 96,06 %. Vo zvyšku bol úspešný žalobca, pričom jeho úspech predstavuje 3,94 %. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bola úspešnejšia žalovaná, ktorej čistý úspech (úspech - neúspech) je 92,12 %, a teda v tomto rozsahu má žalovaná nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. K spôsobu vyčíslenia pomeru úspechu a neúspechu v konaní súd len pre úplnosť dodáva, že úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu by bolo možné o plnom úspechu vo veci hovoriť len vtedy, ak by sa výrok rozhodnutia (tu v spojení s predchádzajúcim rozhodnutím) zhodoval so žalobným petitom, o ktorý prípad však v posudzovanej veci zjavne nešlo. Súd pri stanovení miery úspechu žalovanej vychádzal z porovnania žalobnej žiadosti vo všetkých jej častiach (istina spolu s vyčísleným príslušenstvom a zmluvnou pokutou) s vydaným rozhodnutím. Uvedený spôsob je v súlade s ustálenou praxou, v tomto smere súd poukazuje príkladom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/31/2019 zo dňa 26.02.2019, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010 z 27.01.2011. Súd nevidí dôvod na to, prečo by pre účely určenia pomeru úspechu a neúspechu strán v spore nemal zohľadniť aj úroky a zmluvnú pokutu, ktoré pri ich kapitalizovaní dosahujú značný rozsah, keď ide o nárok nemenej dôležitý ako nárok na zaplattenie istiny (ktorý sa v konečnom dôsledku, ako to vyplýva z obsahu tohto rozsudku, stal najspornejším nárokom), a ktorý svojou výškou ani dôležitosťou nepochybne nie je zanedbateľným prípadne len podružným nárokom, ktorý by mal súd opomenúť pri zohľadnení pomeru úspechu v spore. Ak si žalobca popri istine uplatní aj príslušenstvo, musí si byť vedomý toho, že každý jeho čiastočný neúspech (a to aj v časti v príslušenstva) bude mať v konečnom dôsledku vplyv na rozsah jeho úspechu v spore. Opačný výklad by bol voči žalovanej zjavne nespravodlivý, keď by zo zamietnutia nedôvodného príslušenstva nebol v spore vyvodенý pre žalobcu, ktorý sa ho rozhodol žalovať, žiadny negatívny dôsledok. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Trenčín, bude o ňom rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.